

Batalion (Spirituál kvintet)

Dmi F C Dmi

Víno máš a markytánku,

F C Dmi

dlouhá noc se prohýří.

Víno máš a chvílku spánku,

díky, díky verbíři.

Dmi

1. Dříve než se rozední,

F C Dmi Ami

kapitán k osedlání rozkaz dává,

Dmi C Dmi Ami Dmi

ostruhami do slabin koně pohání.

Tam na straně polední,

čekají ženy, zlaťáky a sláva,

do výstřelů z karabin zvon už vyzvání...

Dmi F C Dmi Ami

- R. Víno na kuráž a pomilovat markytánku,

Dmi F Dmi Ami Dmi

zítra do Burgund Batalion zamilují.

Víno na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku,

díky, díky Vám královští verbíři.

2. Rozprášen je Batalion,
poslední vojáci se k zemi hroutí,
na polštáři z kopretin budou věčně spát.
Neplač sladká Marion,
verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín padne každý rád.

R.

Víno máš a markytánku,

dlouhá noc se prohýří.

Víno máš a chvílku spánku,

díky, díky verbíři...

Bratříčku, zavírej vrátka (Karel Kryl)

- Ami* *C*
1. Bratříčku, nevzlykej, to nejsou bubáci,
G *E7*
vždyť už jsi velikej, to jsou jen vojáci,
F *E*
přijeli v hranatých železných maringotkách.
2. Se slzou na víčku hledíme na sebe,
buď se mnou, bratříčku, bojím se o tebe
na cestách klikatých, bratříčku, v polobotkách.

- Ami Emi Ami Emi Ami Emi Ami Emi*
R. Prší a venku se setmělo,
Ami Emi Ami Emi Ami Emi Ami Emi
tato noc nebude krátká,
Ami Emi F Ami
beránka vlku se zachtělo,
F Ami E
bratříčku, zavřel jsi vrátka?

3. Bratříčku, nevzlykej, neplýtvej slzami,
nadávky polykej a šetři silami,
nesmíš mi vyčítat, jestliže nedojdeme.
4. Nauč se písničku, není tak složitá,
opři se, bratříčku, cesta je rozbitá,
budeme klopýtat, zpátky už nemůžeme.
- R. Prší a venku se setmělo,
tato noc nebude krátká,
beránka vlku se zachtělo,
F Ami F Ami F Ami
bratříčku, zavírej vrátka!
F Ami
Zavírej vrátka!

Divoké koně (Jaromír Nohavica)

- Ami Dmi Ami C Dmi Ami*
1. /:Já viděl divoké koně, běželi soumrakem,;/
Dmi Ami Dmi Ami Asdim F
vzduch těžký byl a divně voněl.....tabákem,
Dmi Ami Dmi Ami E7 Ami
vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.
2. /:Běželi, běželi bez uzdy a sedla krajinou řek a hor,;/
/:sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor.:/
3. /:Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost,;/
/:naše touhu ještě neumírej, sil máme dost.:/
4. /:V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera,;/
/:milování je divoká píseň večera.:/
5. /:Stébla trávy sklání hlavu staví se do šiku,;/
/:král s dvořany přijíždí na popravu zbojníku.:/
6. /:Chtěl bych jak divoký kůň běžet nemyslet na návrat,;/
/:s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád.:/

Já viděl divoké koně.

Dřív než oči zavřeš (Ginevra)

- Dmi* *F* *C* *A*
1. Roztočím sukničku červenou, cinglaty zlatem zdobenou,
Dmi *F* *C* *A* *Dmi*
jasné oči černé jo jo jo, panského panáčka uhranou.

- B* *F*
R. Jako ptáci volní jo jo jo,
Gmi *Dmi*
pod oblohou noční jo jo jo
B *F*
oheň zimu z duší vyhání,
Gmi *Dmi*
horká krev nás pálí aj my cigáni.

2. Pojd' panáčku, z dlaně hádat znám,
temná kouzla záhy vyvolám,
jasná noc tvůj osud ja ja jaj,
chladná zem Ti náruč otvírá.

R.

3. Popadni mě chlapče do tance,
dej poznat lásku snědé cigánce,
dřív než oči zavřeš je je jej,
poveselíš se a popiješ.

- R. 2×
D7 *Gmi*
Na hrob Tvůj Ti růži položím,
C *F* *A7*
při húsličkách zavrtím se, zatančím,
Dmi *F* *C* *A7* *Dmi* *A* *Dmi*
muzikanti hrajte, je je jej, spaní jemu lehké dopřejte.
D7 *Gmi* *C* *F* *A7* *Dmi* *F* *C* *A7* *Dmi* *A7* *Dmi*
náááj naj naj na na na naj

Hobo (Wabi Ryvola)

- I. $G7$ C Emi
Já nechci bejt sám, když koleje duní
 Dmi $G7$ C $G+$
a temná noc do dále ubíhá,
 C Emi
co z toho k sakru mám, že znám plno vůní
 Dmi $G7$ C
dalekejš cest, pohledy v očích mám.
 F Ami
Tak co z toho mám, že v srdci mám touhu
 F G $G+$
jenom se mrknout za nejbližší strouhu,
 C Emi
já často šněroval svý toulavý boty,
 Dmi $G7$ C
musí to bejt, můj vlak má zelenou.

- R. C B $G7$
Tmou nákladní vlak těžce duní,
v mejch uších jenom vítr šumí,
 C F C G $G+$
kraj kolem trati spí, jen mašinfíra bdí.
Má ruku na rychlostní páce,
má topič plný ruce práce
 C F
já si na nápravě zpívám
 C $A b$ $G7$ C $G+$
tu píseň, v které vlaky hřmí.

2. Když vagony hřmí a brzdař tě honí,
necejtíš chlad, nohy tě nezebou.
Jen běžíš po střeše a chtěl bys bejt pod ní,
píšťala řve a tunel před tebou.
Tak co z toho mám, že znám celý státy,
když nesmím na voči vlastního táty,
když stromy rozkvetou, já stojím na trati,
musí to bejt, můj vlak má zelenou.

R.

3. Můj osobní vůz je vagon s vepřovým,
můj rodnej dům je bouda brzdaře,
kde nechal jsem squaw, to vám už nepovím,
snad ve Frisku, tam jsem byl na jaře.
Tak co z toho mám, pořád se jen toulat,
v špinavý ruce pár centů žmoulat,
jednou se netrefím a budou mě zbírat,
musí to bejt, můj vlak má zelenou.

R.

Kluziště (Karel Plíhal)

- C Emi Ami7 C Fmaj7 C Fmaj7 G,*
1. Strejček kovář chytil kleště, uštip' z noční oblohy
jednu malou kapku deště a ta mu spadla pod nohy,
nejdřív ale chytil slinu, tak šáh' kamsi pro pivo,
pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladivo.

- C Emi Ami7 C*
2. Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou
Fmaj7 C D7 G
kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,
C Emi Ami7 C
tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou
Fmaj7 C Fmaj7 C
kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.

3. Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem,
pak tu kapku všude rozstřík' jedním mocným úderem,
celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi
na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.

R.

4. Zpod víček mi vytrysk' pramen na zmačkané polštáře,
kdosi mě vzal kolem ramen a políbil na tváře,
kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,
do kalhot si čistí dlaně umazané od sazí.

Sedm dostavníků (Waldemar Matuška)

- Emi* *D*
1. Plání se blíží sedm dostavníků,
Emi *D*
stačí jen mávnout a jeden zastaví,
Emi C D Emi
sveze tě dál za pár dobřejch slov a díky
C D Emi D Emi D Emi
ten kočí, co má modrý voči laskavý.

- Emi D Emi*
R. Heja heja hou, dlouhá bude cesta,
D Emi
dlouhá jako píseň, co mě napadá,
D Emi
heja heja hou, sám když někdy stojím,
C D Emi
sám proti slunci, který právě zapadá.

2. Víím, že se hvězdy dneska nerozsvítí,
neklidní ptáci maj' hlasy hádavý,
vyprahlá zem už velký deště cítí,
ty deště, co i moje stopy zaplaví.

R.

3. Do prázdných beden zotvíranejch aut
zaznívá odněkud něžnej tón flaut
a v závěji starýho papíru
válej' se černý klapky z klavíru.

R.

4. Tak loudám se tím strašným městem sám
a vím, že Terezu už nepotkám,
jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
a osamělý město mlčící.

Vlaštovky (Traband)

Laa-aah-aah.....

Dmi Ami

1. Každé jaro z velké dáli,
B F
Vlaštovky k nám přilétaly,
Dmi C Ami
někdy až dovnitř do stavení.

2. Pod střechou se uhnízdlily,
a lidé, kteří uvnitř žili,
rozuměli jejich švitoření.

- R. O dalekých krajích, hlubokých mořích, divokých řekách,
vysokých horách, které je nutné přelétnout.

O nebeských stezkách, zářících hvězdách, o cestách domů,
o korunách stromů, kde je možné odpočinout.

Laa-aah-aah.....

3. Jsme z míst, která jsme zabydlili,
z hnízd která jsme opustili,
z cest, které končí na břehu.

4. Jsme z lidí i z všech bytostí,
jsme z krve z masa z kostí,
ze vzpomínek snů a z příběhů.

- R. Jsme jako ti ptáci, z papírů draci, létáme v mracích,
a pak se vracíme zpátky tam, kde připoutaní jsme.

Jsme lidské bytosti, z masa a kostí, jsme jenom hosti,
na tomhle světě, přicházíme a odcházíme.

R. A chceme mít jisto, že někde je místo, že někde je hnízdo,
odkud jsme přišli a kam zas potom půjdeme spát.

Že někde je domov, že někde je hnízdo, útulno čisto,
někde je někdo, kdo čeká na nás, na návrat.

R. /:Tam v dalekých krajích, hlubokých mořích, divokých řekách,
ve vysokých horách, které je nutné přelétnout.

Tam v nebeských stezkách, zářících hvězdách, na cestách domů,
V korunách stromů, kde je možné odpočinout.:/

Laa-aah-aah.....

Zafúkané (Fleret)

- Ami A2 Ami A2*
1. Větr sněh zanésl z hór do polí,
Ami C G Ami
já idu přes kopce, přes údolí.
C G C
Idu k tvéj dědině zatúlanej,
F C A Ami
cestičky sněhem sú zafúkané.

- Ami C G C*
R. Zafúkané, zafúkané
F C Dmi E
Kolem mňa všeco je zafúkané
Zafúkané, zafúkané
F C E Ami
Kolem mňa všeco je zafúkané

2. Už vašu chalupu z dálky vidím
Srdce sa ozvalo, bit ho slyším
Snáď enom pár kroků mi zostává
A budu u tvého okénka stát

- R. Ale /:zafúkané, zafúkané
Okénko k tobě je zafúkané

3. Od tvého okna sa smutný vracám,
v závějoch zpátky dom cestu hledám.
Spadl sněh na srdce zatúlané
aj na mé stopy, sú zafúkané

- R. /:Zafúkané, zafúkané
Mé stopy k tobě sú zafúkané. :/

Píseň Osamělé hory (Thorin Pavéza)

Srdce nás tam k hoře povede,
tam do hlubin, kde poklad je.
Se soumrakem už vstává den,
kdy zlato své zas najdeme.

Pláč v borovicích sténá dál,
a vítr skučí, v zádech žár.
Měl zkázu nést a spálit vřes,
les pochodněmi větví vlál.

The Misty Mountains

*Far over the Misty Mountains cold
To dungeons deep and caverns old
We must away ere break of day
To find our long forgotten gold*

*The pines were roaring on the height
The winds were moaning in the night
The fire was red, it flaming spread
The trees like torches blazed with light*

Obsah:

Batalion	2
Bratříčku, zavírej vrátka	3
Divoké koně	4
Dřív než oči zavřeš	5
Hobo	6
Jednou mi fotr povídá	8
Kluziště	9
Sedm dostavníků	10
Tak nasedni	11
Tereza - Osamělý město	12
Vlaštovky	14
Zafúkané	16
Píseň Osamělé hory	17

